

fuldstændig Forvrængning i Kommunalbestyrelsens Betænkning, skulde dog ikke foranledige det ærede Medlem til atter og atter at fremkomme her med den samme fejlagtige Citering.

Det ærede Medlem udtalte, at Kirkerne kom faktisk igennem i de 5 Aar, da der ikke foretoges nogen Ligning. Nej, de kom i større og større Underskud, almindelige nødtørftige Reparationsarbejder maatte udsættes Aar for Aar, og Følgen var, at da Loven om Kirkeligning paany traadte i Kraft, maatte der første Gang opkræves $\frac{1}{5}$, det højeste, der nogensinde har været opkrævet, men i Forhold til hvad adskillige andre Købstæder maa give, endda en meget ringe Kirkeskat. Det maatte opkræves for at afhjælpe den Misère, hvori Kirkerne kom i de Aar, i hvilke der intet Bidrag blev lignet til dem. Det ærede Medlem talte atter og atter om Kommunernes Ret, at vi saa her igen, hvorledes det nuværende Styre gik imod Kommunernes Ret og Kommunernes Selvstyre. Jeg erindrer atter om, at her slet ikke er Tale om noget kommunalt Spørgsmaal, her er ikke Tale om nogen kommunal Afgift, her er Tale om de Bidrag til Kirkerne, der paahvile enhver i Sognet boende Skatteyder, der hører til Folkekirken, paahviler enhver saadan i enhver Købstad, ethvert Sted, hvor man har en selvejende Kirke, og, som jeg nævnte før, i Købstæderne er der end ikke Adgang for Kommunalbestyrelsen til at afgive nogen Erklæring eller nogen Indstilling, der er det simpelthen saaledes, at Kirkeinspektionen vedtager Kirkens Budget og afgiver det til Kommunalbestyrelsen, der derefter har at sørge for at faa Bidraget ind.

Borghjerg: Ganske bortset fra, i hvilken Sammenhæng Udtalelsen af det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) faldt den Gang — jeg har ved Citatet sidste Gang vist, at det ærede Medlem netop i Forvejen ogsaa havde inddraget Spørgsmaalet om Kirkeligning —, er det jo givet, at Ordene sige dette, at ved at opkræve til kirkeligt Brug Skatter baade af kirkelige og ukirkelige skader man Kirkens Sag mere, end mange Prædikener kunne genoprette. Den Grundsætning, det ærede Medlem for Ringkøbing den Gang fremsatte, kan den nuværende Kultusminister paa ingen Maade bortfortolke. Det var en god og sund Grundsætning, og den hævde vi den Dag i Dag. Vi hævde, at den Kirkeligning, man nu er inde paa, ikke blot er forkasteligt fra et borgerligt Skatteyder-

standpunkt, men ogsaa fordømmelig fra et kirkeligt Standpunkt; den gør mere Skade, end mange Prædikener kunne genoprette.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag af *Borghjerg og Trier* (se foran)

forkastedes med 45 Stemmer mod 22.

Lovforslagets Tekst samt dets *Overgang til 3die Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Lønninger for Rektorerne og Lærerne ved Statens højere Almenskoler samt ved Sorø Skole og Opdragelsesanstalt.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1905. Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1045 ff.).

Udenfor Betænkningen var der stillet følgende Ændringsforslag af *Lange*:

Til § 1.

1) Efter Litra c., 1ste Stykke, indsættes et nyt Stykke, saalydende:

„Lærerinderne lønnes med 1,800 Kr., stigende hvert 4de Aar med 250 Kr. indtil 2,800 Kr.“

2) I Litra c., 2det Stykke, indføjes i 1ste Linie efter „Adjunkt“: „Lærerinde“, og efter „han“ i 1ste Linie indføjes: „eller hun“, og i 2den Linie efter „han“: „eller hun“.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Guldbrandsen): Det foreliggende Forslag gaar jo som bekendt ud paa, at der skal gennemføres en Revision af Lønningsloven for Rektorerne og Lærerne ved vore Statsskoler eller ved de højere Almenskoler. Om Nødvendigheden af et saadant Skridt skal jeg ikke her udtale mig, men jeg tillader mig at henvise ærede Medlemmer af dette Ting til at læse Betænkningen igennem; jeg fortrøster mig saa til, at de i hvert Fald ville faa det væ-